

LA PLAÇA DEL DIAMANT

Tens els ulls plens de paraules,
la vida estesa al davant,
aparador de joguines
cançons fàcils de cantar.

Cançó d'un temps de tramvies
i carrers mal empedrats;
dies de sol i de pluja,
barri amunt i barri avall.

Nits de lluna plena...
Somnis d'envelat...
Bella com una princesa
d'algun vell conte d'infants,
et veig ballar un vals de puntes
a la Plaça del Diamant.

I tu, al terrat, estenent la roba
o asseguda cosint
sola, amb la tarda,
i voltada de baranes,
de vent i de blau.

Sentir que passen els dies
com si fos un joc d'atzar:
una rosa per sant Jordi
i flors negres per Tots Sants.

Xerrameca de botigues,
coloraines de mercat;
olor de sofre i de lluna
cada nit de Sant Joan.

Nits de lluna plena...
Somnis d'envelat...
L'ocell de la joventesa
pren el vol mirall enllà:
valsos que van i que vénen
a la Plaça del Diamant.

I tu, al terrat, estenent la roba
o asseguda cosint
sola, amb la tarda,
i voltada de baranes,
de vent i de blau.

Llargues tardes de diumenge
polsim de lluna als terrats,
quietud d'hivern al vespre
quan es fa fosc aviat.

Sentor de rosa perduda,
claror de vidre entelat,
joguina feta malbé,
cendra d'ocell estimat.

Nits de lluna plena ...
Somnis d'envelat...
I quan la cançó s'acabi
una altra en començarà,
car tot gira com els valsos
de la Plaça del Diamant.

Oller, Joan. "La plaça del diamant"

